

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۴/۱۷

ژباړه: سمسور ودان

د امرتسر کی یادیں (ناول) خو کرښی

زه نه یم خبر چې مینې نه وروسته بیا مینه کیږي که نه؟ خو دومره پوهېږم چې یوه اونۍ وړاندې د راجدې نکاح وشوه، هغه دهلي ته لاړه او زه کلکتې ته را رهي شوم.

د پاکستان له جوړېدو ۸ کاله وروسته مې هغه د لاهور په (میو هسپتال) کې ولیده. د خپل ۷م ناروغ زوی د درملنې لپاره راغلي وه او زه د راشن اخیستلو لپاره راشن کارت جوړولو ته روان وم.

هلته نه د گرمو نکریزو جادویی خوشبو وه او نه د گلونو گللابي غوټی، نه زما پر بدن د ورینمو جامه وه او نه د راجدې په پزه کې د عقیقو نټکی، نه بلبلانو سندري وپلي او نه بسکلي مارغان باغونو ته تلل او نه د سړې ویالې له غاړې د اصیلو گللابو بوی راته.

د ریکشو، بسونو او ترکونو شور وو، د ناروغانو چیغې وې، ژپري مړواندې څیرې وې، تر پښو بهېدونکې خولې وې. په گرمي کې د سوځېدونکو ونو په څانگو د ناستو کارغانو کاغ ساندي وې او د تښتېدونکو، روانو، غورځېدونکو، پاڅېدونکو او مړه کېدونکو خلکو هجوم و.

د راجدې په لاسونو کې د نکریزو پر ځای ناروغ زوی و او زما په لاس کې د گلاب د غوټی پر ځای راشن کارت و.

نه راجدې زه وپیژندم او نه ما هغه سمه وپیژندله. هغه له خپل مریض زوی او زه له راشن کارت سره وړاندې لاړو.

بیا لکه د یادونو په ځنګل کې چې مور دواړو ته چا غږ کړی وې. شا ته مو یو بل ته ور وکتل، د یوې شېبې لپاره ولرزېدو، ودرېدو او بیا بېرته روان شو.

هغې خپل ناروغ ماشوم ته دروا راوړله او ما خپلو کوچنیو خویندو ته اوږه راوړل.

ماخذ: امرتسر کی یادیں (ناول)

لیکوال: ای حمید،

ژباړه: سمسور ودان